

ВІДКРИВАЄМО НОВЕ СТОРІЧЧЯ: ЗДОБУТКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

C _{18:2} Лінолева	1948.45	1768.54	1623.10
C _{18:3} Ліноленова	1435.73	1309.55	1582.17
Сума насичених жирних кислот	2756.10	1979.26	2277.93
Сума ненасичених жирних кислот	3573.65	3284.22	3369.18

Примітка. «-» - сполуку не виявлено

В усіх зразках за вмістом (мг/кг) переважають ненасичені кислоти, сума яких складає (мг/кг) від 3284.22 до 3573.65. Серед ненасичених кислот домінує лінолева кислота, яка за вмістом (мг/кг) складає 1948.45 (Pr. salicina), 1768.54 (Pr. ferganica) та 1623.10 (Pr. divaricata). Вміст ліноленової кислоти у листі склав від 1309.55 до 1582.17, олеїнової – від 119.97 до 125.70, пальмітолеїнової – від 38.21 до 69.50. Слід зазначити, що склад насичених кислот є дещо не однорідним. Так 2-оксипальмітинову та бегенову кислоти ідентифіковано лише в листі Pr. ferganica, трикозанову та пентадеканову – листі Pr. salicina. Серед насичених кислот за вмістом (мг/кг) практично в усіх видах домінують міристинова (від 765.10 до 928.34), пальмітинова (від 340.12 до 740.79) та лауринова (від 154.15 до 492.19) кислоти.

Висновки. Встановлено жирнокислотний склад листя трьох видів роду Prunus L. Високий вміст у сировині ненасичених жирних кислот, зокрема, лінолевої кислоти, вказує на перспективу подальшого дослідження антимікробної активності ліпофільних екстрактів листя Pr. salicina, Pr. ferganica та Pr. divaricata з метою створення відповідних лікарських засобів.

ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ ЛІКАРСЬКИХ ПРЕПАРАТІВ НА ОСНОВІ ЕФІРНИХ ОЛІЙ ДЛЯ ЛІКУВАННЯ СИНЬОГНІЙНОЇ ІНФЕКЦІЇ

Сілаєва Л.Ф.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна,
sylaeva.ludmila@gmail.com

Вступ. Згідно аналізу і висновків ВООЗ синьогнійна паличка (*Pseudomonas aeruginosa*) входить до списку із 12 бактерій, для боротьби з якими потрібні нові групи лікарських препаратів. Найчастіше саме цей збудник викликає так звану «внутрішньолікарняну інфекцію», з якою особливо складно боротися через множинну лікарську стійкість і погіршення стану хворих.

Мета дослідження. Порівняльне вивчення антибактеріальної дії в умовах *in vitro* деяких видів ефірних олій різних рослин і різних виробників в Україні відносно культури бактерій *Pseudomonas aeruginosa* і визначення перспективи подальших досліджень з включенням клінічних антибіотикорезистентних штамів цих бактерій і створення нових препаратів на їх основі.

Матеріали та методи. Використовували ефірні олії різних видів: «Пачулієва», «Лемонграсс», «Грейфрут», «Бергамот», «Шавлія», «Мандарин», «Ялиця», «Ялівець», «Ялинка», «Сосна», «Кедр», «Евкалипт», «Померанч», «Іланг – іланг», «М'ята перцева», «Гвоздика», «Розмарин», «Чайне дерево», «Сандалове дерево», «Рожеве дерево», «Лимон», «Аніс», «Лаванда», «Герань», «Кориця». В якості тест-штаму використовували еталонний штам із американської типової колекції культур мікроорганізмів - *Pseudomonas aeruginosa*

АТСС 9027, який включено до колекції музейних культур кафедри мікробіології, вірусології та імунології Національного фармацевтичного університету.

Скринінгове визначення чутливості культури *Pseudomonas aeruginosa* до ефірних олій проводилося диско-дифузійним методом на агарі Мюллера-Хінтона. Мікробне навантаження складало 0,5 од. каламутності по McFarland. На засіяну тест-культурою поверхню агара в чашках Петрі поміщали паперові диски діаметром 6 мм, попередньо просочені ефірною олією, залищали на 30 хвилин при кімнатній температурі, потім поміщали в термостат. Режим культивування складав 35 °С протягом 24 годин. Після інкубації вимірювали діаметр зон затримки росту мікроорганізму навколо дисків, включаючи діаметр диску.

Отримані результати. Результати досліджень показали, що більшість зразків ефірних не проявляють антимікробної дії відносно культури *Pseudomonas aeruginosa*. Виключення складають ефірні олії «Кориця» та «Чайне дерево», які проявили найбільш виражену активність відносно цієї культури. Менш виражену активність проявили ефірні олії «Евкалипт», «Бергамот», «Шавлія», «Лаванда» та «Гвоздика».

Висновки. Отримані результати свідчать про перспективність подальшого визначення антибактеріальної активності деяких видів ефірних олій в умовах *in vitro* відносно клінічних антибіотикорезистентних штамів *Pseudomonas aeruginosa*, подальших досліджень в умовах *in vivo* відносно синьогнійної інфекції з прогнозуванням практичного застосування у медицині за специфічним призначенням.

ВИЗНАЧЕННЯ КІЛЬКІСНОГО ВМІСТУ СУМИ ФЕНОЛЬНИХ СПОЛУК У КОРЕНЯХ КАТРАНУ КОКТЕБЕЛЬСЬКОГО І КАРТАНУ СЕРЦЕЛИСТОГО

Скринчук О. Я.

Науковий керівник: Марчишин С. М.

Тернопільський національний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ

України, Тернопіль, Україна

svitlanafarm@ukr.net

Вступ. Важливу роль у фармакологічній активності багатьох лікарських рослин відіграють біологічно активні речовини (БАР) фенольної природи. Це найпоширеніший клас БАР рослинного походження. Для фенольних сполук рослинного походження характерна антиоксидантна, протипухлинна, антимуtagenна, антиатеросклеротична, антибактеріальна, противірусна, седативна, противиразкова і протизапальна активність. Окремі фенольні сполуки здатні впливати на вміст цукру в крові, брати участь у регуляції діяльності функцій мозку, легень, печінки і нирок. Значне розповсюдження фенольних сполук у рослинному світі та їх застосування в медичній практиці зумовлюють актуальність їх вивчення в перспективних видах рослин.

Мета дослідження. Метою наших досліджень було визначення кількісного вмісту суми фенольних сполук у коренях маловивчених видів роду Катран – катрану коктебельського (*Crambe koktebelica* (Junge) N. Busch) і катрану серцелистого (*Crambe cordifolia* Stev.)

Матеріали та методи. Матеріалом для досліджень були корені (коренеплоди) катрану серцелистого і катрану коктебельського, які заготовляли на дослідних ділянках Національного